

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ Ἡ πορεία μας ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι σὴν Πεντηκοστὴ (α')

**«...Δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον,
Σοῦ μετασχεῖν...»**

**Ἀξιῶσέ μας νὰ Σὲ ἀπολαύσουμε
καθαρότερα καὶ τελειότερα**

**᾽Οσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Ἐπίλογος τῆς Ἑρμηνείας
τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα,
Ποιήματος Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ**

Ἄμποτε [εἶθε, μακάρι, «νὰ δώσῃ ὁ Θεός»] λοιπὸν ὅλοι, καὶ οἱ ψάλλοντες καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ οἱ ἀκούοντες τὸν παρόντα κοσμοχαρμόσουνον καὶ λαμπρὸν τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας Κανόνα, νὰ μὴ εἴμεθα μόνον ψάλται καὶ ἀναγνώσται καὶ ἀκροαταὶ τῶν ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ περιεχομένων νοημάτων τε καὶ παραγγελμάτων, ἀλλὰ νὰ εἴμεθα τούτων καὶ ποιηταὶ διὰ τῶν ἔργων.

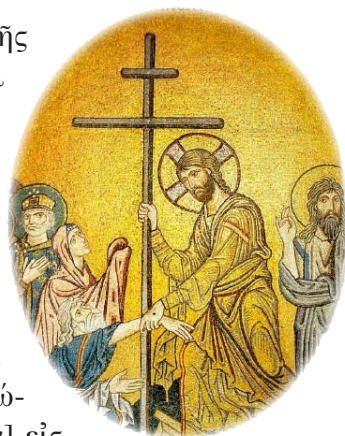
Ἡμεῖς συνανέστημεν μὲ τὸν ἀναστάντα Χριστὸν καὶ διὰ τῆς Πίστεως, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τοῦ εἰς τύπον γενομένου τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ἄμποτε λοιπὸν νὰ ζήσωμεν μίαν καινούριαν πολιτείαν, ἣτις πρέπει [ἀρμόζει] εἰς τοὺς συναναστηθέντας μὲ τὸν Δεσπότην Χριστόν, καθὼς μᾶς παραγγέλει ὁ [Ἅγιος Ἀπόστολος] Παῦλος:

«Ἴνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ῥωμ. 6' 4).

Ἡμεῖς ἐμάθομεν σήμερον ἀπὸ τὸν Ἀναστάντα μίαν καινούριαν ζωὴν. **Λοιπὸν** ἄμποτε νὰ φυλάττωμεν αὐτὴν μέχρι τέλους, ἔχοντες καινούριους συλλογισμούς, λαλοῦντες καινούρια λόγια,

καὶ πράττοντες καινούρια ἔργα, ἄξια τῆς τοῦ Χριστοῦ καινῆς ἀναστάσεως, οὐχὶ τρυφῶντες μὲ συμπόσια καὶ ξεφαντώματα, οὐχὶ τραγωδοῦντες μὲ αἰσχροὰ καὶ διαβολικὰ τραγῳδία, οὐχὶ παίζοντες καὶ χορεύοντες, οὐχὶ καταγινόμενοι εἰς φιληδονίας καὶ φιλοδοξίας, εἰς μέθας καὶ ἀσωτίας, εἰς φιλαργυρίας καὶ ἄλλας ἀμαρτίας· διότι αὐτὰ εἶναι ἔργα τῆς φθαρτῆς ζωῆς τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἐκδύθημεν [ἐξεδύθημεν] εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα· καὶ ὁποῖος ταῦτα ἐργάζεται, ἔχει νὰ ἀποθάνῃ τὸν τῆς ψυχῆς ἀθάνατον θάνατον, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος:

«**Εἰ** γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν» (Ῥωμ. η' 13).

* * *

Ἄς παρακαλέσωμεν, ἀγαπητοί, τὸν ἀναστάντα Χριστὸν νὰ νεκρώσῃ μὲν τοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ μας παρακαθημένους ἐμπαθεῖς λογισμοὺς καὶ δαίμονας, νὰ ἀναστηθῇ δὲ Αὐτὸς μέσα μας, ὑπερβαίνων ὡς σφραγίδας τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ μας εὐρισκομένους ἐμπαθεῖς τύπους καὶ προλήψεις τῆς ἀμαρτίας, ὡς λέγει ὁ θεοφόρος Μάξιμος:

«**Ὁ** Κύριος ἀνίσταται, ὡσεὶ νεκροὺς μὲν ποιῶν τοὺς ὑπὸ δαιμόνων τῇ καρδίᾳ παρακαθημένους ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, τοὺς διαμεριζομένους ἐν τοῖς πειρασμοῖς ὡσπερ ἱμάτια, τοὺς τρόπους τῆς ἠθικῆς εὐπρεπείας· καὶ ὑπερβαίνων ὡσπερ σφραγίδας τοὺς ἐπικειμένους τῇ ψυχῇ τύπους τῶν κατὰ πρόληψιν ἀμαρτημάτων» (Περὶ Θεολογίας Κεφαλαίων Ἑκατοντὰς Πρώτη, § ξγ').

Ἀλλά, ἂν τινες ἀνθρώποι ὑπερήφανοὶ ἀπὸ τὸν φθόνον των πολεμοῦσι τὴν ὑπὸ τῶν θεοφιλῶν ἀνδρῶν λαλουμένην Ἀλήθειαν, καὶ διαβάλλουσιν αὐτοὺς ψευδῶς, ἤξευρε, ἀγαπητέ, ὅτι ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους σταυροῦται καὶ θάπτεται ὁ Κύριος, καὶ μὲ σφραγίδας φυλάττεται· ἀλλ' ὅμως ὁ Δεσπότης Χριστὸς γυρίζει τὸν πόλεμον ἐναντίον των, καὶ ἀνασταίνεται, φαινόμενος περισσότερον λαμπρότερος μὲ τὸν πόλεμον, ἐπειδὴ εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ ὅλους ὡς Ἀλήθεια, κατὰ τὸν αὐτὸν θεοφόρον Μάξιμον, λέγοντα:

«**Ὅταν** ἴδῃς τινὰς ὑπερηφάνους μὴ φέροντας ἐπαινεῖσθαι τοὺς κρείττονας, ἀκήρυκτὸν τε μηχανωμένους ποιεῖν τὴν λαλουμένην ἀλήθειαν, μυρίοις αὐτὴν ἀπειργοντας πειρασμοῖς καὶ ἀθεμίτοις

διαβολαῖς, νόει μοι πάλιν ὑπὸ τούτων σταυροῦσθαι τὸν Κύριον καὶ θάπτεσθαι· καὶ στρατιώταις καὶ σφραγῖσι φυλάττεσθαι· οὗς ἑαυτοῖς περιτρέπων, ὁ Λόγος ἀνίσταται· πλέον τῷ πολεμεῖσθαι διαφαινόμενος· ὡς πρὸς ἀπάθειαν διὰ τῶν παθημάτων στομούμενος· πάντων γάρ ἐστιν ἰσχυρότερος, ὡς Ἀλήθεια καὶ ὢν καὶ καλούμενος» (Περὶ Θεολογίας Κεφαλαίων Ἑκατοντὰς Πρώτη, § ξε').

* * *

Ἐὰν οὖν ἡμεῖς θεοφιλῶς καὶ καινῶς πολιτευώμεθα, ἀδελφοί, ὡς ἄνωθεν εἶπομεν, θέλομεν γνωρίσει μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν μας τὴν θαυμαστὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, **ἣτις εἶναι ὁ προηγούμενος σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐποίησε**, κατὰ τὸν αὐτὸν θεῖον Μάξιμον, λέγοντα:

«**Ὁ** δὲ τῆς Ἀναστάσεως μυηθεὶς τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, ἔγνω τὸν ἐφ' ᾧ τὰ πάντα προηγουμένως ὁ Θεὸς ὑπεστήσατο σκοπόν» (Περὶ Θεολογίας Κεφαλαίων Ἑκατοντὰς Πρώτη, § ξς'),

καὶ ἀκολούθως θέλομεν ἀξιωθῆ νὰ ἐορτάζωμεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τοῦ Κυρίου ἐν τῇ παρουσίᾳ μὲν ζωῆ μὲ χαρὰν πνευματικὴν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς καρδίας μας, ἐν δὲ τῇ μελλούσῃ νὰ ἐορτάζωμεν αὐτὸ ἐκτυπώτερόν τε καὶ καθαρώτερον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι·

ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ἀμήν.**

